

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 7C/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414205779
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2014:6414205779.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom na pojednávaní konanom dňa 10.11.2014 pred samosudcom JUDr. Petrom Lukáčom v právnej veci navrhovateľky Z. Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova ulica 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, o návrhu na úhradu sumy 6.651,15 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatia takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľovi istinu vo výške 6.651,15 €, spolu s 8,25% úrokom z omeškania p. a. zo sumy 6.651,15 € od 07.05.2014 až do zaplatenia, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, pod následkom výkonu rozhodnutia.

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľke trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.049,91 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, pod následkom výkonu rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa svojim návrhom doručeným Okresnému súdu v Žiari nad Hronom dňa 12.5.2014 domáhala od odporcu úhrady sumy 6.651,15 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Svoj návrh zdôvodnila skutočnosťou, že navrhovateľka s odporcom dňa 14.02.2012 uzatvorila zmluvu o úvere pod číslom XXXXXXXXXX. Navrhovateľka v návrhu ďalej uviedla, že na základe dvojstranného právneho úkonu došlo zo strany odporcu k poskytnutiu vo forme úveru od navrhovateľke finančných prostriedkov v celkovej výške 2.700 eur. Navrhovateľka v návrhu ďalej uviedla, že záväzok navrhovateľky spočíval v uhradení poskytnutého úveru v pravidelných mesačných splátkach á 420 eur, počas obdobia 12 po sebe nasledujúcich mesiacov. Navrhovateľka v návrhu ďalej uviedla, že na základe dvojstranného právneho úkonu uhradila v prospech odporcu, na základe zmluvy o úvere, celkovo sumu vo výške 9.351,15 eur (podľa zistenia súdu 9.441,15 eur) čo predstavuje navýšenie oproti poskytnutej výške finančných prostriedkov o 6.651,15 eur. Návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia navrhovateľka odôvodnila skutočnosťou, že na strane odporcu došlo z titulu navýšenia úhrady oproti poskytnutým finančným prostriedkom k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške žalovanej istiny. Z dôvodu okolností, že dvojstranný právny úkon bol uzatváraný za účinnosti zákona číslo 129/2010 Z. z., právny úkon vo svojej forme nezakotvoval kogentné ustanovené náležitosti v zmysle Občianskeho zákonníka, resp. zákona číslo 129/2010 Z. z., a to predovšetkým v dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, resp. ročnú percentuálnu mieru nákladov, z dôvodu čoho je nutné dvojstranný právny úkon považovať za bezúročný a bez poplatkov. V prípade úspechu v konaní navrhovateľka uplatnila úrok z omeškania vo forme zákonného úroku, v zmysle § 517 zákona číslo 40/64

Zb. v nadväznosti na nariadenie vlády Slovenskej republiky číslo 87/95 Z. z. V prípade úspechu v konaní uplatnila náhradu trov právneho konania.

Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci rozhodol platobným rozkazom číslo konania 7C/31/2014 zo dňa 01.07.2014. Proti platobnému rozkazu Okresného súdu v Žiari nad Hronom podal v zákonom stanovenej lehote odporca odpor (dňa 14.07.2014). Vo svojom odpore, ako i v písomnom vyjadrení, žiadal návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnuť. Svoje stanovisko zdôvodnil okolnosťou, že uplatnený nárok v žiadnom prípade nie je možné kvalifikovať, ako bezdôvodné obohatenie na strane odporcu z dôvodu okolností, že zo strany navrhovateľky došlo k nesprávnej interpretácii dvojstranného právneho úkonu, nakoľko uzatváraný právny úkon v žiadnom prípade nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a teda nepodlieha ani ustanoveniam § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. zákonu číslo 129/2010 Z. z. Namietal okolnosť, že dvojstranný právny úkon bol uzatvorený na základe právnej kvalifikácie v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ako nepomenovaná zmluva.

Dokazovaním prevedeným na pojednávaní, vylúchom účastníkov konania, oboznámením sa s pripojeným písomným dôkazným materiálom, zmluvou o úvere, históriou prehľadu splátok a poplatkov na základe zmluvy o úvere, výzvou na mimosúdnu pokonávku, ako i ďalším písomným dôkazným materiálom mal súd preukázané, že účastníci konania uzatvorili dňa 14.02.2012 zmluvu o úvere pod číslom XXXXXXXXXX, na základe ktorej došlo zo strany odporcu k poskytnutiu finančných prostriedkov navrhovateľke v celkovej výške 2.700 eur. Ako vyplynulo pre súd z dvojstranného právneho úkonu, záväzok navrhovateľky spočíval v úhrade poskytnutých finančných prostriedkov formou pravidelných mesačných splátok vo výške á 420 eur, až do úplného uhradenia poskytnutých finančných prostriedkov. Z pripojeného písomného dôkazného materiálu, a to prehľadu histórie splátok a pokút viazaných na predmetnú úverovú zmluvu, vyplynula pre súd okolnosť, že navrhovateľka uhradila celkom ku dňu podania žaloby v prospech odporcu finančný obnos 9.441,15 eur.

Vzhľadom na obranu zo strany odporcu, súd zameral svoje dokazovanie na otázku právnej kvalifikácie dvojstranného právneho úkonu uzatvoreného medzi účastníkmi konania dňa 14.02.2012.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zák. 129/2010 z. z., spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania, alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z., veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Z prevedeného dokazovania samotnej zmluvy o úvere mal súd preukázané, že subjektmi dvojstranného právneho úkonu na strane spotrebiteľa je v danom prípade fyzická osoba, ktorá finančné prostriedky nečerpala v žiadnom prípade v rámci predmetu svojho podnikania, alebo povolania, čo bolo preukázané výpoveďou samotnej navrhovateľky; v čase čerpania úveru táto vykonávala závislú pracovnú činnosť, na základe pracovnej zmluvy, finančné prostriedky, ktoré čerpala boli poskytnuté a použité na opravu osobného motorového vozidla. Veriteľom je v danom prípade právnická osoba, ktorá na základe oprávnenia v rámci svojho portfóliá, poskytuje finančné prostriedky v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Z tohto prevedeného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, i s prihliadnutím na vyznačený účel čerpania úveru, že daný právny úkon, a to zmluvu o úvere zo dňa 14.02.2012 je nutné považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Spotrebiteľská zmluva, ako taká podlieha vo svojom obsahu kogentne stanoveným ustanoveniam § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. ako lex specialis zákona číslo 129/2010 Z. z.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na

prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať medzi iným, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, resp. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 zákona, resp. zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti, podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r, y.

Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané, že zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje vo svojich ustanoveniach termín konečnej splatnosti poskytnutého spotrebiteľského úveru ale ani ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ na základe dvojstranného právneho úkonu uhradiť. Z prevedeného dokazovania, a to samotnej zmluvy o úvere mal súd navyše preukázané, že sa jedná o paušalizovaný predtlač zmluvy o úvere, ktorý právny úkon účastník dvojstranného právneho úkonu, v danom prípade navrhovateľka, nemala možnosť akýmkoľvek spôsobom meniť, resp. do tejto zasiahnuť dojednaním ďalších zmluvných podmienok. Z takto zisteného skutkového stavu vyplynula pre súd jednoznačne okolnosť, že v danom prípade po formálno-právnej stránke pri dvojstrannom právnom úkone absentujú kogentne stanovené atribúty spotrebiteľského úveru s čím zákonodarca spája bezúročnosť a bez poplatkovosť takéhoto úkonu. Zároveň mal súd preukázané, že v danom prípade neboli zmluvné podmienky individuálne dojednané vzhľadom na horeuvedené skutočnosti.

Na základe horeuvedených skutočností súd teda považoval zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Z obsahu zmluvného vzťahu vyplynula pre súd okolnosť, že odporca na základe tohto dvojstranného právneho úkonu poskytol navrhovateľke finančné plnenie v celkovej výške 2.700 eur. Navrhovateľka uhradila v prospech odporcu celkovo finančný obnos vo výške 9.441,15 eur (podľa tvrdenia navrhovateľky 9.351,15 eur).

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Nakoľko v danom prípade súd považoval zmluvu o úvere na základe sankcie zákona, ako dvojstranný právny úkon bez poplatkov a bez úrokov k plneniu navrhovateľky v prospech odporcu nad rámec

poskytnutých finančných prostriedkov reálne, na základe zmluvy o úvere, došlo na základe neplatného právneho úkonu. Je teda zrejmé, že na strane odporcu došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške plnenia navrhovateľky nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 2.700 eur. Vzhľadom na tatko zistený skutkový stav, súd kvalifikoval návrh, ako dôvodný a tomuto v plnom rozsahu vyhovel.

Odporca sa dostal splnením finančného plnenia do omeškania, súd nato kvalifikoval návrh, ako dôvodný i v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške zákonného úroku, v čase vzniku nároku, a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na vrátenie finančných prostriedkov vo výzve na mimosúdnu pokonávku.

O trovách konania súd rozhodol s použitím § 142 ods. 1 O.s.p. v nadväznosti na vyhlášku číslo 655/2004 Z. z. Vzhľadom na výšku uplatneného nároku základná sadzba úkonu právnej pomoci predstavovala finančný obnos 237,34 eur, režijný paušál v roku 2014 á 8,04 eur. Súd navrhovateľke priznal trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci, a to prevzatie veci a príprava veci, á 237,34 eur + 8,04 eur, podanie na návrhu na začatie konania zo dňa 8.5.2014 á 237,34 eur + režijný paušál 8,04 eur, účasť na pojednávaní konanom dňa 10.11.2014 á 237,34 eur + režijný paušál 8,04 eur, hotové výdavky v súvislosti so stratou času za účasť na pojednávaní konanom dňa 10.11.2014 v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky číslo 655/2004 Z. z., za cestu U. - Ž. P. L. a späť 400 min. á 187,60 eur, hotové výdavky súvislosti s cestovným pohonné hmoty + paušálna náhrad za cestu na pojednávanie na trase U. - Ž. P. L. a späť dňa 10.11.2014 motorovým vozidlom á 126,17 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu, ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici a to v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.